

Gyóró

Magyarország északnyugati részén, Kapuvártól délre helyezkedik el. Gyóró a Répce-vidék települése, a Kapuvár–Celldömölk irányába haladó közlekedési úttól nyugatra fekszik. A legkönnyebben közúton Kapuvár felől, valamint a szomszédos községek, Himod, Círák, Csapod és Mihályi irányából közelíthető meg.

1241-ből maradt fenn első írásos említése "Villa Gyorou" alakban. A 13. századig a soproni királyi várnak erdőőrei és katonái lakják. 1401-ben árvíz pusztítja el a települést. A XVI. század első felében a Csák nemzetségből származó Kisfaludy és Ládonyi, valamint a szentandrászi Monthorok birtokolják. 1622-ben a Kisfaludy család valamennyi birtokot egyesít. A 18. századtól több család is birtokot szerez, közülük a legjelentősebb a Barthodeszkyek lesznek. Az 1683-as török hadjárat során heves harcok dúlnak a Répce-hídnál. Valószínűleg ennek az emléket őrzi a Gyóró melletti Tatárföldi major elnevezés. 1704-ben a gyórói mezőn Heister ütött tábornok és innen intéz kiáltványt Sopron vármegyéhez. A 18. században gyarapodik a falu lakossága, amely erdőirtással növeli a szántóterületet. A termőföld azonban rossz minőségű, erősen kavicsos, sok munka mellett is kevés termést ad. A 20. század elején a lakosság jelentős része nem tud megélni saját földjéből, ezért mezőgazdasági munkásként, napszámosként vállal munkát. Télen az erdei munka segíti a megélhetést.

Gyóró népessége a 18. század végén indult növekedésnek. Ez a tendencia folytatódott a 19. században is. 1850-ben 430-an, 1890-ben pedig már 765-en élnek itt, ami 30 év alatt több, mint másfélszeres növekedést jelent. Gyóró történetében ez a demográfiai csúcs, ezt a lélekszámot mind a mai napig nem tudta elérni a település. A 20. században a falu népessége folyamatosan csökkent. 1930-ban 734 a falu lakóinak száma. A népesség fogyása a második világháború után gyorsult fel. 1949-ben 672-en, 1960-ban 699-en, 1970-ben 572-en éltek a faluban. Jelenleg 383 fő alkotja a falu összlakosságát. A halálozási arány évről évre magasabb, mint a születések száma. A fokozatos előregedés veszélye is fenyegeti a falut, a nyugdíjasok aránya jelenleg 30%-os. Vallás megoszlás tekintetében a lakosság 80%-a római katolikus, 20%-a pedig evangélikus.

1990-ben alakult meg az önkormányzat. A képviselő-testületet és tisztségviselőit független képviselők alkotják. Az önkormányzat szűkös keretek között gazdálkodik. Gyóró számos társulásban vesz részt.

1945-ben megalakult a Földosztó Bizottság, 227 kh. földet osztottak ki 77 igénylő között. 1959-ben megalakul a II. Rákóczi Ferenc Termelőszövetkezet, amit 1973-ban összevontak a Mihályi Táncsics Termelőszövetkezettel.

A falu villamosítására 1954-ben került sor. A nagy infrastrukturális beruházások időszaka az 1990-es években kezdődik. 1991-ben kiépül a vezetékes ívó vízhálózat. 1994-ben Gyóró bekapcsolódik a Crossbar-rendszerbe. 1995-ben lefektetik a vezetékes földgázhálózatot. 1992-ben kerül sor az utak portalanítására, a középületek felújítására, valamint az autóbusz-megállóknak a leszállószigetek megépítésére. Megoldott a szilárd kommunális hulladék összegyűjtése, elhelyezése. 1962 és 1963 között épült fel az óvoda épülete. Gyóró iskolája 1929-ben készült el. 1945-ig külön katolikus és evangélikus iskolája is volt. A művelődést, kapcsolódást egy művelődési ház és egy könyvtár szolgálja. A sportolni vágyóknak egy sportpálya áll a rendelkezésükre. Az önkormányzati és államigazgatási feladatokat Círák-Gyóró-Himod-Hövej Körjegyzőségén keresztül látja el az önkormányzat.

Az aktív lakosság a mezőgazdaságban vállal munkát, vagy bejár a környező települések, főleg Beled, Répcelak, Kapuvár munkahelyeire. Az utóbbi években az ingázók száma egyre gyarapodik, munkásjáratok közlekednek Lövő, Sopronkövesd, Győr településekre. Az 1990-es években megnőtt a vállalkozó kedv. Jelenleg 24 vállalkozást tartanak nyilván.